

Pistolet P.08 kal. 9 mm

Pistolet P.08 (Pistole P.08) kal. 9 mm pozostaje jedną z „klasycznych” konstrukcji, do dziś znaną pod nazwą **Luger** – od nazwiska swojego twórcy Georga Lugera, który opracował ten pistolet w latach 90. XIX wieku. Luger pochodził z Tyrolu i służył w armii austro-węgierskiej, lecz potem przeniósł się do Niemiec, podejmując pracę w firmie Isidora Löwego.

Tam poznał konstruktora Hugo Borchardta, który wcześniej przebywał w USA, pracując dla firm Colt i Winchester. Borchardt to projektant jednego z najlepszych pistoletów samopowtarzalnych i właśnie wzorując się na tej broni Luger przygotował własny projekt. Luger znacznie ulepszył model Borchardta, opracowując broń wdrożoną do produkcji przez zakłady Deutsche Waffen und Munitionsfabriken (DWM) w 1898.

LUGER WCHODZI DO SŁUŻBY

Projekt Lugera pojawił się w samą porę. U schyłku XIX stulecia armie całego świata poszukiwały pistoletów samopowtarzalnych zasilanych z magazynków, chcąc zastąpić nimi duże i nieporęczne rewolwery używane w drugiej połowie XIX wieku. Pistolety miały pojemniejsze magazynki, a także większą szybkostrzelność. Jedynym problemem stanowiła ich niezawodność, która w owym czasie nie spełniała jeszcze oczekiwanych norm.

Pierwsze pistolety Luger kal. 7,65 mm sprzedano Szwajcarii w 1900. W 1904 przekonstruowano komorę nabojową, przystosowując ją do naboju 9 mm Parabellum i właśnie ta wersja została przyjęta na uzbrojenie w niemieckiej flocie wojennej. W 1908 nieco zmodernizowany model zyskał akceptację niemieckiej armii lądowej i od tamtej pory P.08 był produkowany w dużych seriach.

Te wczesne modele miały lufy różnej długości, przy czym najkrótsza miała 103 mm, a w innych wersjach – 152 mm, 203 mm, a nawet 305 mm. Wersje długolufowe na ogół uzupełniano drewnianą kolbo-kaburą, nadając im nieoficjalną nazwę „**modeli artyleryjskich**”. Stosowano do nich często 32-nabojowy magazynek ślimakowy.

ELEMENTY KONSTRUKCJI

Wszystkie wersje pistoletu P.08 miały identyczny mechanizm z rygłem kolankowo-dźwigniowym. W czasie strzelania wszystkie części

Standardowy Luger oraz (u góry) długolufowy model artyleryjski, wprowadzony do służby w 1917 i zasilany z 32-nabojowego magazynka ślimakowego, zwiększającego skuteczność i szybkostrzelność praktyczną broni.

Artyleryjska wersja Lugera miała lufę długości 192 mm i można było mocować do niej płaską drewnianą kolbę, czyniąc z tej broni rodzaj bliskosiężnego karabinka.

mechanizmu kolankowo-dźwigniowego znajdowały się w jednej linii z komorą zamkową i lufą. Siła odrzutu uruchamiała rzeczony mechanizm przed jego otwarciem, a w położeniu otwartym następowało wyrzucenie łuski i przeładowanie broni. Sprężyna powrotna w chwycie przestawiała mechanizm do oddania kolejnego strzału.

Rygiel kolankowo-dźwigniowy nadawał pistoletowi P.08 charakterystyczny wygląd, a ukośny chwyt ułatwiał celowanie i strzelanie. P.08 niebawem stał się bronią cenioną przez frontowców i poszukiwanym trofeum, a masowa produkcja nie zaspokajała coraz większego zapotrzebowania na tę broń.

Lecz to właśnie ujawniło pewien minus P.08: Luger odznaczał się wprawdzie starannym wykonaniem, ale przy tym trudno go było produkować w wielkich seriach, gdyż prawie wszystkie jego części były wykonywane me-

todami obróbki ręcznej. Około 1917 zrezygnowano więc z przedwojennego pietyzmu w wykonywaniu detali, rezygnując np. z bezpiecznika, którego nie przywrócono już w egzemplarzach wyprodukowanych po 1918.

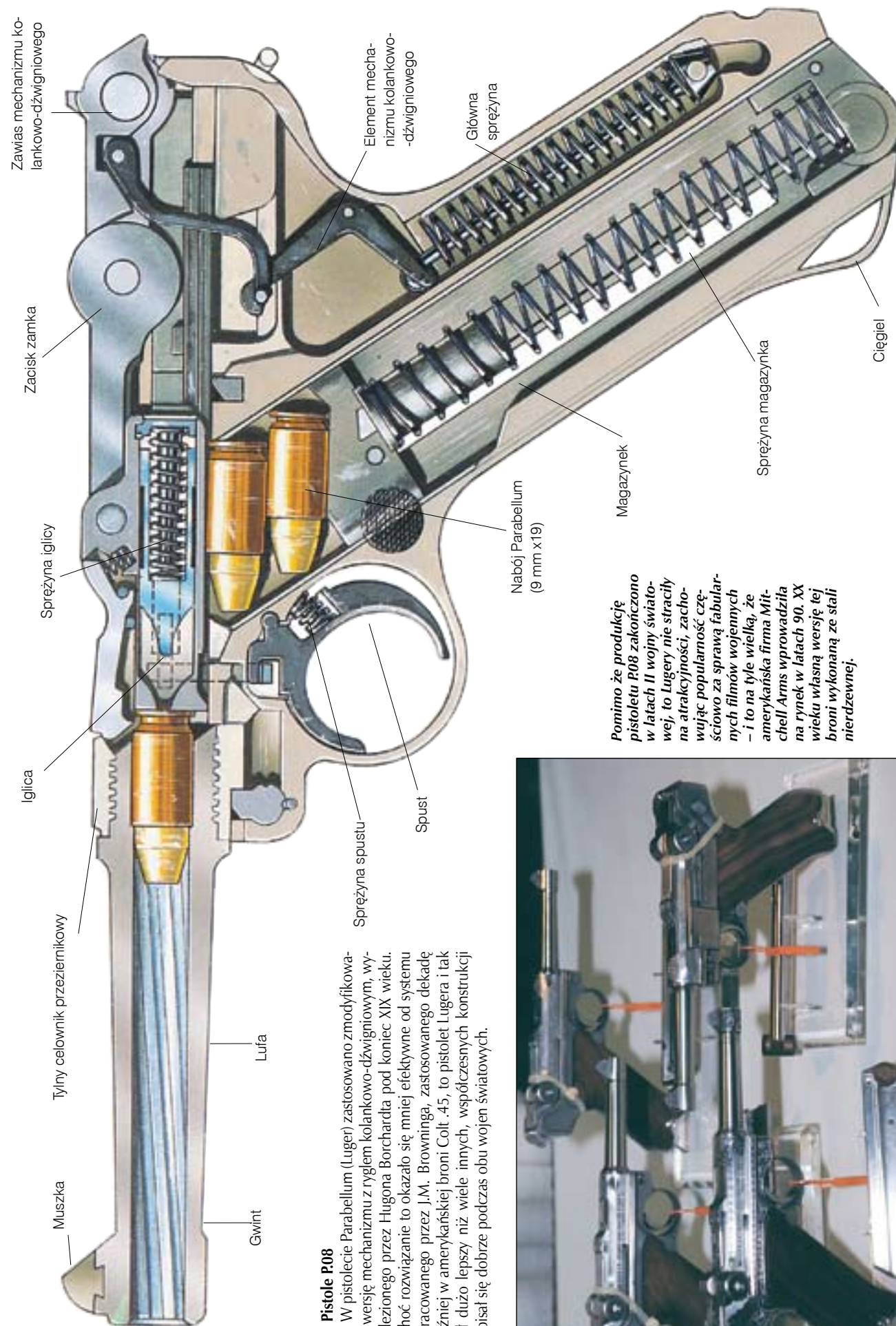
Inną wadę pistoletu P.08 stanowiło to, że mechanizm z rygłem kolankowo-dźwigniowym okazał się dość wrażliwy na zanieczyszczenia, źle przystosowany do surowych warunków wojny okopowej; błoto i kurz łatwo blokowały broń, nierzadko w najmniej odpowiednich momentach, a więc pistolety te wymagały niezwykłej troski. Żołnierze przytykali na to oczy; P.08 był bardzo lubiany, a po 1918 pozostał w uzbrojeniu. Produkowano tę broń do 1943 i nawet dziś wielu wytwórców proponuje kopie Lugera, na które wciąż jest popyt.

DANE TAKT.-TECH.

PISTOLET P.08
Kaliber: 9 mm (Parabellum)
Masa: 0,876 kg
Długość całkowita: 222 mm
Długość lufy: 103 mm
Prędkość pocz. pocisku: 320 m/s
Efektywna donośność: 50 m
Pojemność magazynka: 8 naboju

Podobnie jak większość innych typów broni krótkiej, Luger był uzbrojeniem pomocniczym, bronią osobistą żołnierzy, którzy nie mogli korzystać z karabinów. A mało komu było tak ciasno, jak tej 18-osobowej załodze pierwszego niemieckiego czołgu – pancerza A7V.

Pistolet P.08 (Parabellum) kal. 9 mm

Pistolet P.08

W pistolecie Parabellum (Luger) zastosowano zmodyfikowaną wersję mechanizmu z rygłem kolankowo-dźwigniowym, wynalezionej przez Hugona Borchardta pod koniec XIX wieku. I choć rozwiązanie to okazało się mniej efektywne od systemu opracowanego przez J.M. Browninga, zastosowanego dekadę później w amerykańskiej broni Colt .45, to pistolet Lugera i tak był dużo lepszy niż wiele innych, współczesnych konstrukcji i spisał się dobrze podczas obu wojen światowych.

Pomimo że produkcję pistoletu P.08 zakończono w latach II wojny światowej, to Lugerzy nie stracili na atrakcyjności, zachowując popularność częściowo za sprawą fabularnych filmów wojennych – i to na tyle wielką, że amerykańska firma Mitchell Arms wprowadziła na rynek w latach 90. XX wieku własną wersję tej broni wykonaną ze stali nierdzewnej.

